

dr Andre Helin
prezes firmy
konsultingowej
BDO Polska

**POLSKA I MIĘDZYNARODOWA
RACHUNKOWOŚĆ**

Kolizja bilansowej i podatkowej klasyfikacji leasingu

Rachunkowość transakcji leasingowych jest jedną z najtrudniejszych i najbardziej skomplikowanych obszarów prawa bilansowego. Mimo dynamicznie rozwijającej się branży i obecności na rynku od blisko 15 lat wielu firm leasingowych krajowe przepisy rachunkowości nie zawierają szczegółowych rozwiązań w tym zakresie. Czy sprawia to trudności przedsiębiorcom?

Potwierdzeniem tych trudności jest historia dopuszczenia spółek leasingowych do obrotu publicznego. Ze względu na specyficzne zasady rachunkowości stosowane w sektorze leasingowym, KPWiG przez długi czas blokowała dopuszczenie spółek leasingowych do obrotu publicznego.

Przyjęte w nowelizacji ustawy o rachunkowości w 2002 roku zasady ograniczają się wyłącznie do kwestii ogólnych i nie umożliwiają czytelnikowi sprawozdania finansowego na dokonanie głębszej analizy. Kolejną charakterystyką rachunkowości leasingu jest jej całkowity brak powiązania z przepisami podatkowymi.

Definicje leasingu w prawie bilansowym i podatkowym są odmienne. W przepisach podatkowych obowiązujących od 2001 roku określone zostały kryteria, które są decydujące przy określeniu, czy prawo amortyzacji przysługuje finansującemu (leasingodawcy) lub korzystającemu (leasingobiorcy).

Kryteria te dotyczą: przysługującego finansującemu prawa do ulg lub zwolnień, określonego w umowie terminu trwania umowy w stosunku do normowanego przepisami podatkowymi okresu amortyzacji, wielkości sumy opłat leasingowych stanowiących jako minimum wartość przedmiotu leasingu, zapisu umowy przyznającego prawo amortyzacji finansującemu lub korzystającemu.

Kryteria te nie pokrywają się z warunkami określonymi w MSR 17, co w konsekwencji prowadzi do sytuacji, gdy umowa według przepisów podatkowych klasyfikowana jest tak jak leasing operacyjny, a według zasad bilansowych wymaga zakwalifikowania jako leasing finansowy.

Przepisy ustawy o rachunkowości ograniczyły się do wymienienia katalogu kryteriów służących do klasyfikacji umów i określenia pozycji bilansu, w której aktywa oddane w leasing wykazywane są przez finansującego i korzystającego. Nie określa natomiast szczegółowych zasad ustalania przychodów i kosztów finansującego oraz kosztów dotyczących leasingu u korzystającego.

Zgodnie ze wskazaniem zawartym w ustawie w sprawach nieuregulowanych ustawą można stosować krajowe standardy rachunkowości wydane przez Komitet Standardów Rachunkowości, a w przypadku braku takiego standardu można stosować uregulowania z Międzynarodowych Standardów Rachunkowości. Należy oczekiwać, iż zostanie wydany krajowy standard rachunkowości dotyczący leasingu. Do czasu opracowania i opublikowania krajowego standardu należy posiłkować się wytycznymi MSR 17 – Leasing. **Not. EM**